

Kulturdepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Listeføring av nasjonale sportsbegivenheter på TV

Det vises til *"Høring – forslag til endringer i forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting – listeføring av begivenheter av vesentlig samfunnsmessig betydning"* av 24. juni 2011.

Norges Friidrettsforbund (NFIF) organiserer friidrett innen landets grenser, og er medlem av friidrettens internasjonale organer, International Association of Athletics Federations (IAAF) og European Athletics (EA). Norges Friidrettsforbund er medlem av Norges Idrettsforbund og Olympiske og Paralympiske komité.

NFIF er stiftet 1. mai 1896 og består av 19 friidrettskretser med grenser overensstemmende med våre fylker. Med over over 800 idrettslag med 75.000 medlemmer er NFIF landets 6. største særforbund.

Norsk friidrett står ved inngangen til en ny, gullalder, og har i dag flere etablerte og kommende, internasjonale stjerner innen noen av de mest attraktive øvelsene – kast, sprint, distanseløp og hopp. Flere av våre friidrettsstjerner klassifiseres i den absolutte eliten blant Norges mest kjente og populære idrettsutøvere.

Om listeføring generelt

NFIF hilser velkommen Regjeringens initiativ til grundig debatt om listeføring av viktige sportsbegivenheter, med mål om å sikre at norske TV-seere fortsatt kan se de viktigste sportsbegivenhetene på såkalt fri-tv.

Som leverandør av innhold – mesterskap og andre sportsbegivenheter - til norske og internasjonale TV-kanaler, må NFIF – som alle andre innholdsleverandører – forholde oss til det eksisterende TV-markedet i rivende utvikling.

Dagens stadig mer fragmenterte TV-marked innen sportssegmentet er inndelt i tre kategorier - med ulike inntektstrømmer til kanalene, som finansierer kjøp av rettigheter:

- 1: Lisensfinansierte kanaler, som NRK1 og NRK2
- 2: Reklamefinansierte kanaler, som TV2, TVNorge, TV3, Viasat m.fl.
3. Brukerbetalte kanaler (pay-TV), som TV2 Sport, Canal+, Viasat Sport m.fl.

Det er inntektene fra de ulike inntektsstrømmene til innholdsleverandørene på TV som skal finansiere kjøp av rettigheter. Dette betyr at vi i friidretten er indirekte avhengig av både lisensinntektene, reklameinntektene og inntektene fra betal-TV.

Og det handler om store penger. Lisensinntektene til NRK ligger i skrivende stund på 4,7 milliarder NOK. Reklameinntektene på TV lander i 2011 på 3,4 milliarder NOK (Kilde: IRM Norsk Reklamestatistikk), mens betal-TV-inntektene ligger rundt 1,5 milliarder NOK (kilde: GimCom AS). De totale TV-inntektene som tilføres innholdsleverandørene ligger i 2011 på snaue 10 milliarder NOK.

Da TV 2 i 1992 revolusjonerte det norske TV-markedet, ble en ny, riksdekkende, kommersiell aktør til statskanalen hilst hjertelig velkommen av et samlet norsk idrett.

De fleste trodde og håpet dette skulle innebære mer direktesendt idrett til folket – muligheten for flere små idretter til å vise seg frem for norske TV-tittere. Vitterlig har antallet sendetimer økt betydelig, men det er vår erfaring at fremveksten av kommersielt TV i lang tid ikke innfridde disse forventningene: Kommersielle TV-kanaler angrep først og fremst de største og mest attraktive idrettene – fotball, håndball og etter hvert vintersport – mens hverdagen for idretter definert som ”mindre kommersielt attraktive” forble relativt anonyme.

Dette er en hverdag som er endret de siste årene. I dag ser vi en utvikling der rene fotballkanaler redefineres som bredere sportskanaler, der stadig nye idretter får innpass. Antall sendetimer med sport øker fortsatt kraftig, og stadig nye idretter vies oppmerksomhet. Brukerbetalt TV gir kanalene nye inntekter direkte fra hver enkelt seer, som igjen kan allokere til kjøp av rettigheter og produksjon av TV-sendinger fra idrettskonkurranser med et vidt spenn.

Det er vårt klare syn at dagens TV-marked således har en viktig funksjon og posisjon også for de mindre idrettene, som tradisjonelt har kjempet en tøff kamp om oppmerksomhet hos TV-kanalene.

Det er viktig at norsk idretts inntekter ikke blir skadelidende i denne sammenhengen. Vi er derfor på generell basis skeptiske til en lovmessig regulering – innskrenking - av et velfungerende marked. En generell utestengelse av mindre kanaler som ikke oppfyller nasjonalt definerte krav til distribusjon, vil kunne innskrenke dette markedet – og således begrense inntektsgrunnlaget for norsk idrett.

Derfor er vi i NFIF skeptiske til at det norske markedet for sportsrettigheter blir regulert – det vil si markedet hvor norsk idrett sitter på eierskap med tilhørende inntektsmuligheter.

NFIF forvalter først og fremst fellesskapets (breddeidretten) eierrettigheter i norsk friidrett. Herunder også medierettigheter til nasjonale mesterskap og begivenheter, som NM i friidrett, Bislet Games og andre friidrettskonkurranser i Norge med norsk og internasjonal deltagelse. Vår ”salgsvarer” er innholdet vi leverer; utøverne, prestasjonene, kampene mot rivalene, spenningen, gleden og skuffelsen. Dette innholdet har en verdi, og jo flere mennesker som ønsker å ta del i disse idrettsopplevelsene

gjennom mediene, jo større er mulighetene for å skaffe ekstra inntekter til så vel topp som bredde.

Ved salg av disse TV-rettighetene er det etter vårt syn viktig at det ikke legges begrensninger på hvilke aktører som kan vise konkurransene på TV. Færre aktører i en budrunde, betyr lavere inntekter til forbundene.

Norsk idrett er bygget på en gjennomgående bevissthet og enighet om at topp avler bredde. Derfor er de store mesterskapene med norsk deltagelse udiskutabelt de viktigste utstillingsvinduerne – markedsføringskanalene – for eksempelvis norsk friidrett.

I de internasjonale mesterskapene som Europamesterskapet og Verdensmesterskapet – de med størst publikums- og seerinteresse – forvaltes imidlertid rettighetene av internasjonale rettighetshavere. Salg av disse rettighetene gir ingen direkte inntekter til Norges Friidrettsforbund. De store, internasjonale mesterskapene er imidlertid friidrettens desidert største og viktigste markedsføringskanal – for våre utøvere, våre verdier – og våre støttespillere/sponsorer. Oppmerksomhet som er avgjørende for å spore til økt rekruttering, og til bedre finansieringsgrunnlag gjennom å attrahere sponsorer.

Den harde realiteten er imidlertid at *nasjonale* mesterskap og arrangementer sjelden har interesse for de store, riksdekkende TV-kanalene i beste sendetid. Det er her betal-TV, med sine muligheter for nisjespredning og pay-per-view ("betaling per seer") har en viktig funksjon også for idretten.

NFIF mener derfor at norske myndigheter ved en eventuell lovhjemlet listeføring, må skille mellom arrangementer og rettigheter som er under norsk eierskap og på norsk jord – og arrangementer som ikke har norsk eierskap og som går av stabelen utenfor våre landegrensler.

Konklusjon

NFIF synes debatten om listeføring er viktig, men vil anmode departementet om varsomhet dersom man vedtar endringer i lovverket som i for stor grad kan regulere – og begrense - det nasjonale TV-markedet. I den grad idrettsbegivenheter skal listeføres for åpne kanaler med riksdekkende distribusjon, bør det vurderes et skille mellom viktige *internasjonale* mesterskap/idrettsbegivenheter og *nasjonale* mesterskap/begivenheter.

Vi registrerer at departementet i sitt høringsbrev og forslag til forskrift, har tatt utgangspunkt i et utvalg "idrettsbegivenheter av vesentlig samfunnsmessig betydning", som i fremtiden skal vises på vederlagsfrie fjernsynskanaler som kan mottas av minst 90 prosent av norske TV-seere.

Dersom slik lovhjemlet listeføring besluttes, ønsker NFIF at følgende mesterskap bør vurderes å inngå i en eventuell fremtidige liste over arrangementer som skal sikre sportsinteresserte nordmenn de viktigste arrangementene på TV uten å måtte betale ekstra for det:

- Verdensmesterskapet i friidrett (utendørs)
- Europamesterskapet i friidrett (utendørs)

VM i friidrett er verdens tredje største idrettsarrangement, etter de Olympiske sommerleker og VM i fotball – og dermed betydelig større omfang, markedsverdi og internasjonale seertall på TV enn eksempelvis de Olympiske vinterlekene og andre, store vinterbegivenheter som nå vurderes listeført i Norge. Innenfor den olympiske sommeridrett-familien er friidrett den desidert største idrettsgrenen, med størst medie- og publikumsinteresse.

VM i friidrett arrangeres hvert annet år. I august 2011 gikk mesterskapet av stabelen i Daegu, Sør-Korea, og i 2013 arrangeres VM i Moskva.

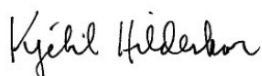
EM i friidrett arrangeres også hvert annet år. I 2012 skal mesterskapet arrangeres i Helsingfors, og to år senere er Zurich arrangør.

TV-rettighetene til internasjonale friidrettsmesterskap har historisk sett blitt forvaltet på forbilledlig vis av Norsk Rikskringkasting (NRK), gjennom EBU-samarbeidet. Rettighetene har tradisjonelt sett vært tilnærmet vederlagsfrie, nettopp for å sikre at flest mulig TV-seere kan følge de konkurransene. Norske seertall fra de mest attraktive øvelsene under mesterskapene ligger helt på høyde, ofte over, flere av konkurransene som departementet i sitt høringsbrev allerede har foreslått som viktige for allmennheten.

De senere årene har imidlertid også kampen om internasjonale friidrettsrettigheter blitt tøffere, etter hvert som økonomisk sterkere drivere av betalingskanaler har kommet på banen og kampen mellom lisensfinansierte, reklamefinansierte og brukerbetalte kringkastere har blitt tøffere. Dette er en trend NFIF tror vil forsterkes ytterligere når rettighetene til kommende EM og VM skal ut på det internasjonale kringkastingsmarkedet

Norges Friidrettsforbund (NFIF) ber om at Kulturdepartementet hensyntar forbundets syn i denne saken – og eventuelt gjør et klart skille mellom TV-arrangementer som er av nasjonal karakter med nasjonalt eierskap – og arrangementer som går av stabelen utenfor Norge, uten norske eierinteresser.

Med vennlig hilsen
Norges Friidrettsforbund

Kjetil Hildeskor
Generalsekretær